

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 52Ek/1094/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122296601
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122296601.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Obec Žaškov, so sídlom Hlavná 112/106, 027 21 Žaškov, IČO: 00 315 052, zast.: JUDr. Jozef Polák, so sídlom Aleja Slobody 1890/50, 026 01 Dolný Kubín, IČO:37 981 765, proti povinnému: 1/ A. B., nar: XX.X.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., 2/ F. B., nar: XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., o vymoženie 674,26 € Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Estera Verešová, so sídlom Jána Reka 1039/11, 010 01 Žilina pod č. 191EX 325/22, rozhodujúc o sťažnosti povinných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52ek/1094/2022 zo dňa 26.02.2024, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného v 1/ a 2/ rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 52Ek/1094/2022 zo dňa 26.02.2024 z a m i e t a .

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/1094/2022 zo dňa 26.02.2024 n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 20.04.2022, sa začalo proti povinnému 1/, 2/ exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 7C/9/2017 zo dňa 04.03.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.03.2022 (ďalej len ako „exekučný titul“). Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 52Ek/1094/2022 dňa 28.04.2022 súdneho exekútora JUDr. Estera Verešová, sídlo exekútorského úradu: Jána Reka 1039/11, 01001 Žilina, IČO: 31789919, ktorý ju vedie pod sp. zn. 191EX 325/22 (ďalej len „súdny exekútor“).

2. Dňa 09.05.2022 sa na základe doručeného upovedomenia dostavil povinný 1/ a 2/ do kancelárie súdneho exekútora, kde podali námietku proti uvedenému exekučnému konaniu, s ktorým nesúhlasia, nakoľko o predmetnej veci má rozhodovať Krajský súd v Žiline a tento do dnešného dňa nerozhodol. Povinní sa v predmetnej veci obrátili i na Kanceláriu prezidenta Slovenskej republiky a ďalšie inštitúcie - Predseda národnej rady, poslanci národnej rady, Predseda vlády, Ministerka spravodlivosti, Predsedníčka českej snemovne Ing. Markéta Pekárová, Televízia LUX. Uvedené námietky boli zo strany súdneho exekútora postúpené oprávnenému a predložené súdu na rozhodnutie.

3. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa na výzvu súdneho exekútora vyjadril oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 23.05.2022. Oprávnený považuje návrh povinných 1/ a 2/ zo dňa 09.05.2022 za účelové s cieľom zabrániť nútenému výkonu exekučného titulu - súdneho rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť po viac ako 3 rokoch súdneho konania. Oprávnený navrhol, aby súd návrh povinných 1/ a 2/ zo dňa 09.05.2022 označený ako námietky proti exekúcii v celom rozsahu zamietol a priznal oprávnenému náhradu trov exekučného konania.

4. Uznesením sp. zn. 52Ek/1094/2022 zo dňa 26.02.2024 súd návrh povinného v 1/ a 2/ rade na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému voči povinným priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 44,83 eur. Predmetné uznesenie súd (v osobe vyššieho súdneho úradníka) odôvodnil tým, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie v zmysle § 61 k ods. 1 Exekučného poriadku, a teda zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu, ani skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Dôvodom podania návrhu povinného 1/ a 2/ na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že nesúhlasia s vedením exekúcie, nakoľko o predmetnej veci má rozhodovať Krajský súd v Žiline, pričom predložili súdu podania adresované Kancelárii prezidenta Slovenskej republiky a ďalšie inštitúcie - Predseda národnej rady, poslanci národnej rady, Predseda vlády, Ministerka spravodlivosti, Predsedníčka českej snemovne Ing. Markéta Pekárová, Televízia LUX. Vo svojich podaniach opisujú rozsiahly sled udalostí a rôzne skutočnosti, ktoré majú mať za následok neoprávnené vydaný exekučný titul. Povinní však vo svojom podaní nepreukázali žiadny dôvod na zastavenie predmetnej exekúcie. Exekučný súd zdôraznil, že vo vykonávacom konaní musí vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Povinným vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Súd k námietke povinných ďalej uviedol, že nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. skúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Súd mal preukázať, že podkladom na vykonanie exekúcie je právoplatný a vykonateľný exekučný titul, a preto skutočnosti uvádzané povinným 1/ a 2/ mali byť namietané pred tým, ako exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, keďže ide o skutočnosti, ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Exekučný súd skonštatoval, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, kde bola uložená povinnosť povinným spoločne a nerozdielne zaplatiť právnenému zástupcovi žalovaných 1/, 2/ a 4/ (JUDr. Jozef Polák) náhradu trov konania vo výške 674,26 eur, a to v lehote troch dní odo dňa jeho doručenia, ktorá zo strany povinného nebola splnená. Na základe tejto skutočnosti oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. Pre exekučné konanie vedené Exekučným súdom bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo o vykonateľné rozhodnutie.

5. Proti uvedenému uzneseniu podali povinní v 1/ a 2/ rade v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnili nasledovne: „Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 6Co/30/2021 zo dňa 31.01.2022, ktorý uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/9/2017-815 zo dňa 03.12.2020 potvrdil, sa odvolali. V odvolaní zo dňa 22.02.2022 ako laici uviedli dôvod, že žalovaná v 3/ rade nebola prítomná a ani pozvaná na pojednávanie Okresného súdu v Dolnom Kubíne dňa 09.04.2019 a ani jej právny zástupca. Preto aj podávali návrh na súd, aby si pred súdom vyjasnili dlho trvajúci problém ohľadne ich pozemkového vlastníctva. Keď sa ako laicy odvolali proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/30/2021 zo dňa 31.01.2022, porušili menej zákon ako traja vysoko vzdelaní právnici, dvaja z toho doktori práva, že v uznesení 6Co/30/2021 sa ani slovom nezmenili, že žalovaná v 3/ rade G. H. nebola pozvaná na pojednávanie Okresného súdu Dolný Kubín na deň 09.04.2019, ani jej právny zástupca. Tým bolo porušené ich ústavné právo na spravodlivé súdne konanie. Po doručení znaleckého posudku č. 2/2020, ktorý bol vyhotovený k spisu 7C/9/2017 a s jeho oboznámením sa zašiel za pánom Ing. Levom Švárnym. On je autorizačným overovateľom ich dvoch geometrických plánov č. 43/2000 vyhotovený dňa 20.01.2000 a č. 127/20000 vyhotovený dňa 24.03.2000 a spýtal sa ho prečo je tak rozdielna výmera medzi GP a znaleckým posudkom č. 2/2020. Povedal mu, že teraz súd prehráme. On na to odpovedal, že sme dobre vedeli, že súd prehráme. Rozdielna výmera je 79 m². Áno, vedeli že súd prehrajú. V telefonickej rozhovore sa JUDr. Peter Kubolek preriekol a povedal im, že aj tak súd prehrajú a viac už s nimi nekomunikoval. Úmyselne bol ich znalecký posudok tak vyhotovený, aby ich výmera čo patrí do parcely PKP č. XXXX KN 8828 zatajil, lebo z nej bola vyhotovená parcela č. XXXX a neknihovaná pôda 134 m² bola daná do parcely č. XXXX. Taký veľký rozdiel v meraní výmery

pozemku môže byť len vtedy, keď je to robené úmyselne. V odpovedi MS SR zo dňa 19.01.2021 ich č. 29744/2020/153 na strane 3 považuje to za obvinenie, že podaním podnetu primárne nesleduje verejný záujem na zákonnom výkone znaleckej činnosti, ale úspech v predmetnom civilnom konaní. Povinní hľadajú len zaplatenú výmeru 2003 m². Pri jeho osobnej návšteve v pracovni pán I. B. J. ho informoval, ako ho padni K. prosí, že by jej z parcely č. XXXX, XXXX vyhotovil stavebný pozemok. On jej vyhovel aj napriek tomu, že vedel, že v ich GP č. 43/2000 a 127/2000 sám ich autorizačne overil, ich 60 teraz v parcelách XXXX a XXXX. Veď aj pani I. B. vyhotoviteľka sa odvoláva v odpovedi zo dňa 07.03.2000 na pána I. B. J.. Považujú to za úmyselné priklonenie sa znalca pri vyhotovení na stranu vyhotoviteľa PPU v k. ú. E., tak sú vlastníci parcely spokojní, že stavebný pozemok majú tvaru ako sekery. Poukázali na to, že z dôvodu, že aj pán F. K. si zorganizoval dňa 01.10.2022 partiu priateľov. Posiela za týmto účelom druhú žiadosť generálnej prokuratúry zo dňa 12.10.2023. Veď ho navrhli aj súdu cestou cez právneho zástupcu, že klame, že ho treba zbaviť svojprávnosti. No zasiela doklady o tom, že neklame. Keby im bola neknihovaná pôda predaná, tak GP č. 127/2000 vyhotovený dňa 24.03.2000 by bol zapísaný na katastri. Aj tak by im bol zobrať vyhotoviteľ projektu pozemkovej úpravy, pán I. B. J. by bol vyhovel pani K. a oni prídu o 60 m² pozemku. Od 27.05.2021 do 19.08.2021 chodili prosiť pani ministerku raz týždenne, aby sa ona oboznámila s ich GP a znaleckým posudkom, aj s uznesením Okresného súdu 7C/9/2017 zo dňa 03.12.2000. Ona však ich žiadosti nevyhovela. Pani ministerka L. poskytla rozhovor v televízii, keď sa Okresný súd dohodol o vine a trestne s malým kňazom za jeho priestupok. Nepáčil sa je postup so súdom. Vtedy prehlásila, že má možnosť toto rozhodnutie preskúmať. Aj pani prezidentku prosil, aby požiadala pani ministerku, nech sa oboznámi s ich prípadom. No ich prosbe nevyhovela, tak jej napísali, že je dobrá macocha, že sa o svojich občanov nestará ale len o ukrajinských. Vo svojom vyjadrení – sťažnosti povinný ďalej poukázali na skutočnosti ohľadom pripojenia Krymu k Rusku. Ďalej uviedli, že chodili prosiť pani prezidentku, aby sa oboznámila s ich prípadom ohľadne súdov a znaleckého posudku č. 2/2020 a ich GP č. 43/2000 a 127/2000. Chodili ju prosiť na Hodžovo námestie v roku 2021 a 2022. Dňa 20.07.2022 keď prechádzal povinný po Štefánikovej ulici po priechode pre chodcov, vodič ho obiehajú už v jeho traťi v smere jazdy, protiidúca pani povedala, že dobre, že ho nezrazil. Toto bolo pre neho úmyselne pripravené, aby nechodil prosiť pani prezidentku na Hodžovo námestie, ale pani prezidentke dovoľuje Ústava SR, aby si žiadala od ministerky vysvetlenie aj ohľadne ich osoby a doriešenie ich výmer k pozemku do 2003 m². Už 13.10.2023 boli hľadať Ruské veľvyslanectvo v Bratislave. Stretli sa tam s pani, čo hovorila po rusky, lebo rátal s tým, že generálny prokurátor sa nebude chcieť zaoberať s ich žiadosťou ohľadne trestného oznámenia na partiu čo ho 01.10.2022 napadla, keď si bránil ich pozemok. Žiadosť zo dňa 12.10.2023 pripojil. F. K. ho prekročil na blázna. A ďalšie aj vyjadrenie – dupliku zo dňa 30.01.2018 sp. zn. 7C/9/2017 NZ 7/11/17 a navrhol súdu zbaviť ho svojprávnosti. Pod uznesením 6Co/30/2021 zo dňa 31.01.2022 sú podpísaní traja vysokoškooláci, že nadržali žalovanej v rade 3 rade G. H.. Znehodnotili svoje povolanie, že v uznesení zatajili, že žalovaná nebola pozvaná na pojednávanie Okresného súdu dňa 09.04.2019. Ani jej právny zástupca. Aj MS SR zo dňa 19.01.2021 č. 28744/2020/153 hodnotí znalecký posudok tak, že znalec pracoval vo verejnom záujme. Ich laické odvolanie proti uzneseniu krajského súdu v Žiline 6co/30/2021 zo dňa 31.01.2022 im krajský súd neposlal žiadne vyjadrenie, či ich odvolanie zamietol. Takže nemala byť uplatnená exekúcia na 674,26 eur. Ak bude och nich požadovať, že túto exekúciu majú zaplatiť, tak si budú od pani prezidentky žiadať milosť, aby nemuseli platiť za nespravodlivé súdne rozhodnutia a pôjdu aj za pánom prezidentom ČR. Po 10.04.2024 je povinný rozhodnutý ísť prosiť na Ruské veľvyslanectvo o záchranu života. Stále sa bude dožadovať záchranu ich pozemku do 2003 m², aj keď ho to bude stáť život.“

6. Predmetnú sťažnosť povinných súd oprávnenému z dôvodu procesnej ekonómie (nenavyšovania trov exekúcie) na vyjadrenie nezasielal, nakoľko povinní v predmetnej sťažnosti znovu len uvádzali rovnaké okolnosti (poukazovali vo vyjadrení na prílohy doložené aj k návrhu na zastavenie exekúcie) ako v návrhu na zastavenie exekúcie (námietkam proti exekúcii vznesených v sídle exekútorského úradu) vrátane geopolitickej situácie ohľadom Krymu, pričom nejde o skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod na možné zastavenie exekúcie.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkmi konania, v ktorých neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinných nie je dôvodná. Nad rámec skutočností uvádzaných vyšším súdnym úradníkom v uznesení o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 26.02.2024 súd udáva:

14. Exekučný titulom v predmetnej exekúcii je uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 7C/9/2017 – 922 zo dňa 04.03.2022, ktorým bola A. B. a F. B. (povinným) uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť právnomu zástupcovi žalovaných v 1 a 2 a 3/ rade A. A. M. náhradu trov konania vo výške 674,26 eur, a to v lehote troch dní odo dňa doručenia uznesenia. Predmetné uznesenie sa stalo vykonateľným dňa 15.03.2022.

15. Povinnými uvádzané skutočnosti v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu sa týkajú okolností, ktoré spadajú do režimu základného (konania vo veci určenia vlastníckeho práva) a nie vykonávacieho konania. Povinní vo svojom vyjadrení argumentujú skutočnosťou, že vo veci mal konať Krajský súd v Žiline a nie exekučný súd. Povinní sa teda zjavne dovoľávajú opätovného prieskumu rozhodnutia Okresného súdu v Dolnom Kubíne, hoci Krajský súd v Žiline už rozhodnutím č.k. 6co/30/2021 zo dňa 31.01.2022 uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/9/2017-815 zo dňa 03.12.20122020 s poukazom na vyjadrenie povinných už potvrdil. Exekučným titulom v predmetnej veci len rozhodnutie o trovách základného konania. K argumentácii povinných súvisiacej s konaním pred vydaním exekučného titulu, sudca udáva, že vymáhané rozhodnutie sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stalo pre strany záväzné a založilo tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinných na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinných na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu (uznesenia, ktorým boli povinní zaviazaní na úhradu trov právneho zastúpenia). Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Povinní nemôžu v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať o vecný prieskum exekučného titulu, pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia súdu v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmať, keďže je ním viazaný.

16. Sťažnostné konanie je v zásade jediným opravným konaním v exekučnom konaní a preto nie je akýmsi predĺžením konania o určitom procesnom podaní účastníka, ale je opravným konaním, v ktorom má dotknutá strana vytykať vady konania i rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka (§ 239 CSP v spojení s § 243 CSP). Inými slovami povedané sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na zastavenie exekúcie nie je duplicitným návrhom na zastavenie exekúcie s tou zmenou, že o nej rozhoduje sudca, ale je opravným prostriedkom, v ktorom sťažovateľ namieta vady rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, resp. vady konania, ktoré mu predchádzalo, t. j. skutkový a právny rámec vymedzený v návrhu na zastavenie exekúcie je rámcom i pre sťažnostné konanie. V danom prípade povinní v sťažnosti nevytykajú vady

konania rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, v sťažnosti opätovne argumentujú skutočnosťami, ktoré sa vzťahujú na konanie vo veci určenie vlastníckeho práva, a teda vyjadrujú nespokojnosť s rozhodnutím súdu v základnom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu. Povinní teda de facto napádajú exekučný titul, vo vzťahu ku ktorému exekučný súd nedisponuje preskúmavacou právomocou.

17. Vychádzajúc teda zo skutočnosti, že povinní neuviedli a nepreukázali v podanom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podanú sťažnosť povinných proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/1094/2022 zo dňa 26.02.2024 zamietol.

18. Súd, v sťažnostnom konaní konajúc sudcom, v súvislosti s prejavom nespokojnosti povinných s napadnutým rozhodnutím poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

19. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. O trovách sťažnostného konania súd rozhodol podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní o sťažnosti povinných úspešnému oprávnenému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tomuto žiadne trovy v súvislosti s predmetnou sťažnosťou ani nevznikli (o podanej sťažnosti nemal vedomosť).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§